

letes, fitotoxikus hatás nincs; 1973. július 19-i és augusztus 15-i értékelések alkalmával a *Thimet* 4,0 g/m², a *Basudin* 8,0 g/m² és a *Furadan* 8,0 g/m² dózisoknál gyenge fitotoxikus hatást észleltünk, színben egy árnyalattal sárgább volt, mint a kontroll. Ez az árnyalati színváltozás a későbbi időpontban teljesen megszűnt.

A csemetekertek értékelését a következő időpontokban végeztük: 1973. május 29., június 5., június 14., június 20., június 28., július 12., július 19., augusztus 15. Fitotoxikus hatást sem az erdei, sem a lucvetésekben nem észleltünk.

KÖVETKEZTETÉSEK

Az egyéves kísérleteink eredményei csak tájékoztató jellegűek. Az elkezdett munkát 1974—75. években folytatni tervezzük és az eddigi eredményeink alapján kiszélesíteni csemetekertekben nagyobb területekre, továbbá talajlakó kártevőkkel fertőzött területeken elsősorban fiatalosokban.

Egyéves kísérletünkéből annyi következtetést máris levonhatunk, hogy a szántóföldi és kertészeti kultúrákban már engedélyezett, illetve engedélyezés alatt álló granulált készítmények — az engedélyokiratokban feltüntetett dózisokban — kockázat nélkül alkalmasnak látszanak erdészeti magvetésekben a talajlakó kártevők elleni védekezésekre.

Преннер Й., д-р Шипос Э.: ИСПЫТАНИЕ ГРАНУЛИРОВАННЫХ ИНСЕКТИЦИДОВ В ПОСЕВАХ ХВОЙНЫХ

В проведенных в посевах сосны обыкновенной и ели опытах в питательных горшочках и полевых условиях выявлено, что инсектициды, допущенные уже для использования в полевых и садовых культурах или находящиеся в стадии разрешения для этой цели, могут без риска применяться в посевах лесных древесных пород, они культурам не угрожают.

J. Prenner—Dr. E. Sipos: TESTING OF GRANULAR INSECTICIDES IN CONIFEROUS SEEDING
Testing the Scotch pine and fire seeding in nursery and in flower pot it could be found that the insecticides authorized for agricultural and gardener's plantations can be applied also in the seeding of wood species without any risk.

Erdész filatélia

Már a vadgazdálkodásnak, a vadászatnak, az erdei vadnak magyar bélyegeken való felfedezésével szükségszerűen süroltunk egy olyan rész-motívumterületet is, amely az erdő élővilágának a bemutatását tűzi célul maga elé. Aki az erdész filatélia tág területéből csak ezt a részterületet választja gyűjtési területül, bőven talál anyagot hazánk bélyegei között. Sok bélyeg témája egy-egy emlős, madár, rovar, virág stb. Igaz ugyan, hogy az ilyen irányú kiadványok zömében nem erdőgazdaságilag jelentős állatot vagy növényt mutatnak be, de mivel ezek élete részben vagy teljesen az erdőhöz fűződik, kötődik, joggal tekinthetjük az ily kiadványokat is gyűjteményünkbe tartozónak.

Az emlősök osztályát egyetlenegy célkiadványon 10 erdei állat képviseli. Az előző cikkemben már részben megismert és 1953-ban megjelent „Erdői állatok” elnevezésű sor ez a célkiadvány (MBÁ. 1345—1354. sz.) (1. ábra). *Gál Ferenc* és *Vertel József* — a sor két grafikusművésze — erdész szemmel nézve is ragyogó bélyegképeket alkottak.

Tekintélyesebb a madarakat bemutató bélyegek száma. Az első madár sor „Madarak I.” elnevezéssel hazánk 11 madarát mutatja be. Témát tekintve gyűjteményünkbe a 40 f-es (MBÁ. 1300. sz.) — sárgarigó, a 70 f-es (MBÁ. 1303. sz.) — kis őrgébics, az 1 Ft-os (MBÁ. 1305. sz.) — kék vércse és az 1,40 Ft-os (MBÁ. 1306. sz.) — gyurgyalag bélyegképet vélem tartozónak.

1961-ben Budapestben nemzetközi bélyegkiállítást rendeztek. Ennek a tiszteletére a Magyar Posta 4 értékből álló nagyon szép sort adott ki ezüst, ill. arany alapszínezéssel. Mindkettő 3 Ft-os záróértékén (MBÁ. 1826. sz. és 1844. sz.) tengelic a főszereplő. E két bélyeg is gyűjteményünkbe helyezendő.

Még ugyanebben az évben „Erdők-mezők madarai” címmel nyolcértékű sor jelent meg, amelynek első hét értéke (MBÁ. 1861—1867. sz.) erdőben élő madarat mutat

1. ábra

be. Sorrendben: a fülemüle (30 f.), a szécinke (40 f.), a pinty (60 f.), a szajkó (1 Ft), a sárgarigó (1,20 Ft), a feketerigó (1,50 Ft) és a citromsármány (2 Ft). láthatók. Beleillenek gyűjteményünkbe.

Ragadozó madarakat láthatunk az 1962-ben kiadott hasonló elnevezésű sor nyolc értékén. Nem mindegyiket helyezhetjük gyűjteményünkbe. Véleményem szerint csak az uhu (MBÁ. 1942. sz.), a törpesas (MBÁ. 1945. sz.), a rétisas (MBÁ. 1946. sz.) és talán ritka előfordulása miatt a szirtisas (MBÁ. 1948. sz.) tekinthető gyűjteményünkbe tartozónak.

2. ábra

Védett madarakat ismertet az 1966-ban kiadott „Természetvédelem II.” sorozat 5 értéke. Ebből az öt értékből bennünket erdészeket a 2. ábrán látható négy madár érdekel (MBÁ. 2276—2279. sz.). Ez a sortörredék nemcsak témája, hanem kivitelezése miatt is díszévé válhat gyűjteményünknek.

Hasonlóképpen gyönyörködhet a szemlélő az 1968-ban kiadott „Természetvédelem III.” sorozat egyes értékeiben is. A nyolcértékű sor 5 értékének feltétlenül a gyűjteményünkben a helye. Az 50 f-es (MBÁ. 2444. sz.) sárgarigót, a 60 f-es (MBÁ. 2445. sz.) parlagisast, az 1 Ft-os (MBÁ. 2446. sz.) kékvércsét, az 1,20 Ft-os (MBÁ. 2447. sz.) füles kuvikot és a 2 Ft-os érték pedig (MBÁ. 2449. sz.) gyurgyókat ábrázol ragyogóan szép, élethű színekkel.

Gál István